

รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยปทุมธานี
ประจำปีการศึกษา 2566

โดย
คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษา

สารบัญ

	หน้า
1. บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	2
2. รายชื่อกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	3
3. บทนำ	
- ประวัติความเป็นมาของคณะ	4
4. ผลการประเมินตามตัวบ่งชี้	6
5. การวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ	7
6. จุดเด่น โอกาสในการพัฒนา และข้อเสนอแนะ	8
7. ภาคผนวก	

1. บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย ประธานกรรมการ 1 คน กรรมการ 1 คน และกรรมการและเลขานุการ 1 คน ได้ตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ ประจำปีการศึกษา 2566 เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2567

มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบผลการบริหารจัดการคณะตามเกณฑ์การประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) คณะกรรมการได้ศึกษาข้อมูลจากการรายงานผลการดำเนินงานของ คณะนิติศาสตร์ เอกสารหลักฐานและการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประกอบด้วย นักศึกษา ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิตและอาจารย์ประจำ ตามเกณฑ์การประเมินของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 13 ตัวบ่งชี้ มีผลการประเมินตามองค์ประกอบ 1 - 5 ในภาพรวมมีคะแนนเฉลี่ย **...4.69.....** อยู่ในระดับคุณภาพ.....**ดีมาก.....**โดยมีผลการประเมินจำแนกตามองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
		0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
องค์ประกอบที่ 1 การผลิตบัณฑิต	4.34	ระดับคุณภาพดี
องค์ประกอบที่ 2 การวิจัย	5.00	ระดับคุณภาพดีมาก
องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ	5.00	ระดับคุณภาพดีมาก
องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	5.00	ระดับคุณภาพดีมาก
องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ	5.00	ระดับคุณภาพดีมาก
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบ	4.69	ระดับคุณภาพดีมาก

2. รายชื่อกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะ ปีการศึกษา 2566

รายชื่อคณะกรรมการผู้ประเมินคณะนิติศาสตร์

ชื่อ -นามสกุล	สถาบันการศึกษาที่สังกัด
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัฐพล เย็นใจมา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัฒนพงษ์ จันทรวง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเวศ มหารัตน์สกุล	มหาวิทยาลัยปทุมธานี

3. บทนำ

3.1 ประวัติความเป็นมาของคณะ

ชื่อหน่วยงานที่รับการประเมิน

คณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์

ประวัติความเป็นมาและสภาพปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยปทุมธานี ได้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เมื่อ พ.ศ. 2542 โดย ดร.ชนากานต์ ยืนยง เป็นผู้รับใบอนุญาต เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่เยาวชนในจังหวัดปทุมธานีและพื้นที่ใกล้เคียง โดยมุ่งเน้นสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ และยึดมั่นในหลักแห่งคุณธรรมเพื่อความเจริญรุ่งเรืองและ ความมั่นคงของประเทศ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี เปิดทำการเรียนการสอนมาตั้งแต่ ปีการศึกษา 2544 เนื่องจากมหาวิทยาลัย ได้เล็งเห็นความสำคัญของกฎหมายว่าในปัจจุบันการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าไปมาก และมีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทำให้กฎหมาย กติกา ระเบียบ และกฎหมาย บางฉบับมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้ทันสมัย และให้เกิดความยุติธรรมมากยิ่งขึ้นอีกทั้งเพื่อมุ่งหวังที่จะผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้กฎหมายอย่างกว้างขวางและทันสมัยต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน ทั้งในภาคทฤษฎีและในภาคปฏิบัติ สามารถใช้วิชากฎหมายให้ถูกต้องแก่กรณี รู้จักใช้เหตุผล เข้าใจตัวบทกฎหมายทั้งในการตีความและ เจตนารมณ์ของกฎหมาย ให้สามารถออกไปประกอบอาชีพทางกฎหมายแขนงต่าง ๆ และการศึกษาต่อทางวิชาชีพ อาทิเช่น สถาปนากฎหมาย สำนักอบรมแห่งเนติบัณฑิตยสภา นอกจากการผลิตนักกฎหมายให้มีความรู้ความสามารถทางกฎหมายแล้ว มหาวิทยาลัยปทุมธานียังมุ่งหวังที่จะอบรมสั่งสอนให้บัณฑิตนิติศาสตร์ ประพฤติอยู่ในกรอบของศีลธรรม จรรยาบรรณ ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม และรับผิดชอบในวิชาชีพของนักกฎหมาย

ในปีการศึกษา 2555 มหาวิทยาลัยปทุมธานีได้มีการปรับโครงสร้างการบริหารงานโดยการยุบบัณฑิตวิทยาลัย โดยมอบหมายให้คณะนิติศาสตร์รับผิดชอบการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรนิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต

คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยปทุมธานีมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและปรับตัวตามสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนสังคมในการที่จะพัฒนาและสร้างความมั่นคงแก่ประเทศชาติ

ปรัชญา :

บริสุทธิ์ ยุติธรรม สร้างสรรค์สังคม

ปณิธาน :

คณะนิติศาสตร์มุ่งพัฒนาและสร้างองค์ความรู้ใหม่ในด้านนิติศาสตร์ ให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองการปกครองของประเทศ และมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตโดยอบรมสั่งสอนให้ประพฤติตนอยู่ในกรอบของศีลธรรม จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และประพฤติปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม อันจะก่อให้เกิดคุณประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติสืบไป

วิสัยทัศน์ :

คณะนิติศาสตร์มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความเข้าใจในกฎหมาย ปรัชญากฎหมาย เพื่อให้สามารถใช้กฎหมายได้อย่างถูกต้องและให้เกิดความยุติธรรม โดยยึดมั่นในมาตรฐานแห่งวิชาชีพ หลักคุณธรรมจริยธรรมรวมทั้งการดำรงชีวิตอย่างพอเพียงเพื่อผดุงไว้ซึ่งความยุติธรรมในสังคม

พันธกิจ :

ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถในทางกฎหมาย และสามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพด้านกฎหมายได้เป็นอย่างดี ภายใต้การจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้มีการทำวิจัยด้านกฎหมาย ทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการจัดโครงการ/กิจกรรมเพื่อบริการชุมชนและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ :

1. เพื่อผลิตบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ให้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญทั้งวิชาชีพกฎหมายทั่วไป และวิชาการเฉพาะแขนงให้สามารถนำความรู้ไปประกอบวิชาชีพได้ทั้งภาครัฐบาล และภาคเอกชน
2. เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษามีโอกาสเลือกเรียนวิชาตามที่ตัวเองต้องการได้อย่างกว้างขวางมากที่สุด
3. เพื่อผลิตนักกฎหมายที่มีคุณธรรม มีความเสียสละ มีความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ และต่อสังคม
4. เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนในวิชาที่จำเป็นต้องนำไปประกอบอาชีพทางด้านวิชาชีพและในการศึกษาต่อ อาทิเช่น ปริญญาโท สภานายความ สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

4. ผลการประเมินตามตัวบ่งชี้

ตารางบันทึกข้อมูลการดำเนินงานตัวบ่งชี้ประกันคุณภาพภายในปีการศึกษา 2566

องค์ประกอบที่ 1 : การผลิตบัณฑิต	คะแนน
1.1 ผลการบริหารจัดการหลักสูตรโดยรวม (ผลลัพธ์)	3.74
1.2 อาจารย์ประจำสถาบันที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก(ป๋จจ้ยนำเข้า)	5.00
1.3 อาจารย์ประจำสถาบันที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ (ป๋จจ้ยนำเข้า)	2.27
1.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (ป๋จจ้ยนำเข้า)	5.00
1.5 การบริการนักศึกษาระดับปริญญาตรี (กระบวนการ)	5.00
1.6 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี (กระบวนการ)	5.00
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 1	4.43
องค์ประกอบที่ 2 : การวิจัย	
2.1 ระบบและกลไกการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ (กระบวนการ)	5.00
2.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์(ป๋จจ้ยนำเข้า)	5.00
2.3 ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย (ผลลัพธ์)	5.00
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 2	5.00
องค์ประกอบที่ 3 : การบริการวิชาการ	
3.1 การบริการวิชาการแก่สังคม	5.00
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 3	5.00
องค์ประกอบที่ 4 : การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	
4.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม (กระบวนการ)	5.00
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 4	5.00
องค์ประกอบที่ 5 : ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตรและบริหารจัดการ	
5.1 การบริหารของคณะเพื่อกำกับติดตามผลลัพธ์ตามพันธกิจ กลุ่มสถาบัน และเอกลักษณ์ของคณะ (กระบวนการ)	5.00
5.2 ระบบกำกับการประกันคุณภาพหลักสูตร (กระบวนการ)	5.00
คะแนนเฉลี่ยองค์ประกอบที่ 5	5.00
คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินองค์ประกอบที่ 1-5 (รวม 13 ตัวบ่งชี้)	4.69

5. การวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ

ตารางการวิเคราะห์คุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะ

องค์ประกอบที่	จำนวนตัวบ่งชี้	I	P	O	คะแนนเฉลี่ย	ผลประเมิน 0.00 - 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 - 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 - 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 - 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 - 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก
1	6	4.09	5.00	3.74	4.34	ระดับคุณภาพดี
2	3	5.00	5.00	5.00	5.00	ระดับคุณภาพดีมาก
3	1	-	5.00	-	5.00	ระดับคุณภาพดีมาก
4	1	-	5.00	-	5.00	ระดับคุณภาพดีมาก
5	2	-	5.00	-	5.00	ระดับคุณภาพดีมาก
รวม	13	4.32	5.00	4.69		
ผลการประเมิน					4.69	ระดับคุณภาพดี

6. รายงานผลการวิเคราะห์ จุดเด่นและ โอกาสในการพัฒนา

องค์ประกอบที่ 1: การผลิตบัณฑิต

จุดเด่น

จุดที่ควรพัฒนา

ข้อเสนอแนะ
ข้อ 1.4 เพื่อประโยชน์ต่อการจัดทำแผนวิเคราะห์ด้านการเงินคณะควรคำนวณนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ให้ละเอียดถูกต้องตามจำนวนจริงที่นักศึกษาลงทะเบียน แผนจะสามารถดำเนินการจัดการอัตรากำลังคน ทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน ให้สมดุลกับจำนวนนักศึกษาและส่งผลต่อการวิเคราะห์ด้านการเงิน ไม่ผิดพลาดเกิดประโยชน์เต็มที่กับการเรียนการสอนการวางแผนกำลังคนและการเงินได้อย่างแม่นยำ
ข้อ 1.6 การจัดทำแผนกิจกรรมนักศึกษาควรจัดทำแผนกิจกรรมการศึกษาเป็นของคณะและเขียนวัตถุประสงค์ของแผนให้สอดคล้องกับบริบทของคณะเพื่อจัดทำโครงการ / กิจกรรมให้เกิดประโยชน์ต่อนักศึกษาอย่างเต็มที่และจัดการประเมินวัตถุประสงค์ของแผนกิจกรรมของนักศึกษา เพื่อปรับปรุงพัฒนาเป็นแผนกิจกรรมของนักศึกษาในปีถัดไป

องค์ประกอบที่ 2 : การวิจัย

จุดเด่น
1. มีระบบสารสนเทศเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับนักวิจัย ได้แก่ ประวัตินักวิจัย ข้อมูลการเผยแพร่วารสาร ข้อมูลงานวิจัยจากแหล่งภายนอก รวมถึงระบบ EBSCO รวมถึงมีการ MOU กับหน่วยงานภายนอก เพื่อเป็นการใช้ประโยชน์ร่วมกันในทุกระบบสารสนเทศ
2. มีการนำพันธกิจด้านการวิจัยมาขับเคลื่อนภายใต้แผนปฏิบัติการของคณะ
3. คณะมีการส่งเสริม สนับสนุนบุคลากรให้แอบรมภายนอก เพื่อเพิ่มสมรรถนะด้านการวิจัย
จุดที่ควรพัฒนา
1. ควรมีการกำหนดแนวทางการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัย ตั้งแต่ระบบต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อให้คุ้มครองสิทธิ์และปกป้องนักวิจัย
2. ควรกำหนดเป้าหมายต่อพันธกิจการวิจัย โดยนำงบประมาณต่อจำนวนอาจารย์ที่ระบุตามเกณฑ์ประกันคุณภาพมากำหนดเป็นเป้าหมายที่ ทางคณะต้องดำเนินการจัดหาจากแหล่งภายในและภายนอก
3. คณะควรมีการเสริมสร้างและยกย่องเชิดชูเกียรติอาจารย์ที่มีผลงานวิจัยในระดับดีเด่น เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและเป็นแบบอย่างให้กับอาจารย์ท่านอื่น
ข้อเสนอแนะ
1. ระบบการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัยควรดำเนินการกำหนดในเชิงระบบให้ชัดเจน ได้แก่ 1.1 ระบบต้นน้ำ การเริ่มเขียนเค้าโครงการงานวิจัยในกรณีที่เป็งานวิจัยต้องเกี่ยวข้องกับหน่วยงานภายนอก ควรมีการตกลงหรือทำเป็นหนังสือ หรือ TOR การแสดงความเป็นเจ้าของสิทธิ์ หรือ ส่วนแบ่งสิทธิ์ในการถือครอง ผลที่เกิดจากงานวิจัยนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการถือครองสิทธิ์ และการใช้ประโยชน์ในอนาคต 1.2 ระบบกลางน้ำ ผู้วิจัยจะต้องผ่านการอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ รวมถึงเครื่องมือในการวิจัย และเค้าโครงการวิจัย จะต้องผ่านการพิจารณาและยื่นขอเพื่อประเมินจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ 1.3 ระบบปลายน้ำ คณะ/ผู้วิจัย ควรนำผลที่เกิดจากการวิจัย เช่น นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ ไปดำเนินการจดทรัพย์สินทางปัญญา และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการผ่านวารสารวิชาการหรือการนำเสนอบทความผ่านเวทีวิชาการ เพื่อเป็นการพิทักษ์ 1.4 คณะควรจัดทำระบบการคุ้มครองสิทธิ์ของงานวิจัย อาจจะดำเนินการอยู่ในรูปแบบของระบบกลไก หรือคู่มือสำหรับการเผยแพร่แก่นักวิจัยเพื่อนำไปใช้

2. คณะควรมีการจัดการเรียนรู้ (KM) โดยนำอาจารย์ที่มีผลงานดีเด่นในการทำวิจัยมาถ่ายทอดหรือแชร์ประสบการณ์ให้กับอาจารย์ในคณะได้รับทราบ และนำไปเป็นแบบอย่าง

องค์ประกอบที่ 3 การบริการวิชาการ

จุดเด่น
- นักศึกษาทุกระดับปริญญาตรี โท เอก มีภาวะความเป็นผู้นำในการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านกฎหมาย ลิขสิทธิ์ ทรัพย์สินทางปัญญา บริการวิชาการเป็นประโยชน์และตรงตามความต้องการของสังคมในยุคปัจจุบัน ทั้งทางด้านกฎหมายการค้าขายสินค้า Online
จุดที่ควรพัฒนา
-
ข้อเสนอแนะ
-

องค์ประกอบที่ 4 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

จุดเด่น
1. มีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
2. มียุทธศาสตร์เผยแพร่วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมไทย มีแผนงาน
3. มีการกำกับติดตามและประเมินความสำเร็จ
4. มีคณะกรรมการประเมินและยกระดับประเด็นยุทธศาสตร์จากการอนุรักษ์
5. คณะกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ดำเนินการเผยแพร่กิจกรรมต่อสาธารณชน ผ่าน web-site ของมหาวิทยาลัย และคณะ
จุดที่ควรพัฒนา
1. ควรพัฒนาวัฒนธรรมจารีตประเพณีมีลักษณะเด่นๆที่แตกต่างจากวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมไทยที่เห็นชัดเจนจากจังหวัดอื่น
2. ควรบูรณาการกับกับคณะและสงงานอื่นๆเทคโนโลยีดิจิทัลผสมผสานศิลปวัฒนธรรมกับเทคโนโลยี
3. ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมการเรียนรู้ของชุมชนจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน จัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับชุมชนส เช่น ค่ายเยาวชน, การประกวด, การแข่งขัน เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนได้เรียนรู้และสนใจในศิลปวัฒนธรรม
4. ควรสนับสนุนการวิจัย เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม เพื่อนำไปสู่การสืบสาร อนุรักษ์ พัฒนา ต่อยอดศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะวัฒนธรรมมอญ
5. ควรสร้างกฎหมายที่รักษาและหวงแหนศิลปวัฒนธรรมไทยท้องถิ่น ไม่ให้บิดเบือน

ข้อเสนอแนะ
1. ทำงานประจำให้เป็นงานวิจัย ทำงานวิจัยให้เป็นงานประกัน
2. ศิลปวัฒนธรรมสร้างสรรค์ พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ผสมผสานเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมกับความทันสมัย เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมยุคปัจจุบัน สนับสนุนนักออกแบบไทยให้สร้างสรรค์ผลงานที่ได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปวัฒนธรรมไทย
3. สร้างรายได้จากศิลปวัฒนธรรม โดยการสร้างเครือข่ายชุมชน สร้างเครือข่ายชุมชนที่สนใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และร่วมกันพัฒนา สนับสนุนศิลปินท้องถิ่น สนับสนุนศิลปินท้องถิ่นให้มีโอกาสแสดงผลงานและสร้างรายได้
4. สร้างเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติ การจัดกิจกรรมเชิงวัฒนธรรมผ่านการท่องเที่ยว ผสมผสานการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ส่งเสริมการเดินทางมาเยี่ยมชมสถานที่สำคัญทางศิลปวัฒนธรรม รวมถึงการเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น เรียนทำอาหารไทย หรืองานฝีมือ

องค์ประกอบที่ 5 การบริหารจัดการ

จุดเด่น
คณะมีระบบกำกับกำกับการดำเนินการประกันคุณภาพที่ชัดเจน โดยเฉพาะให้ความสำคัญกับการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผน ส่งผลทำให้การประกันคุณภาพหลักสูตรมีคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง
แนวทางเสริมจุดแข็ง
ควรพิจารณาจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) ระหว่างสาขาวิชาภายในคณะ ในองค์ประกอบที่มีตัวชี้วัดด้านกระบวนการและผลลัพธ์ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินการให้บรรลุผลตามเป้าหมายหรือสูงขึ้นตามแผนพัฒนาคุณภาพ (Improvement Plan) หรืออาจยกระดับการใช้เกณฑ์อื่นๆ เช่น เกณฑ์คุณภาพการศึกษาภายใน ตามรูปแบบของ AUN-QA
จุดที่ควรพัฒนา
1. การพัฒนากระบวนการบริหารความเสี่ยง
2. การพัฒนาระบบการจัดการความรู้
ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง
1. พัฒนาระบบการในการบริหารความเสี่ยงที่ โดยการกำหนดประเด็นในการวิเคราะห์ทั้งที่เป็นงานประจำและงานตามพันธกิจ วิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้อย่างแท้จริง ประเมินโอกาสและผลกระทบ จัดลำดับความเสี่ยง และนำไปสู่การจัดทำแผนบริหารความเสี่ยง รวมทั้งกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จระดับแผนเพื่อการประเมินผลและการปรับปรุงอย่างเป็นรูปธรรม

2. กำหนดความรู้หลักที่จำเป็นหรือสำคัญต่อการดำเนินงานของคณะ แล้วนำไปจัดทำแผนจัดการความรู้ตามขั้นตอนของกระบวนการจัดการความรู้ 7 ขั้นตอนที่คณะกำหนด โดยในขั้นตอนของการสร้างและแสวงหาความรู้ต้องมีค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีจากความรู้ที่มีในตัวบุคคล ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง และแหล่งเรียนรู้อื่นๆ เผยแพร่เป็นลายลักษณ์อักษรและสามารถนำไปปฏิบัติได้
3. พัฒนาแผนบริหารและพัฒนาบุคลากรระยะ 5 ปี และรายปี ทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน ในประเด็น กรอบอัตรากำลัง การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ การเพิ่มคุณวุฒิการศึกษา สวัสดิการ การพัฒนาความเชี่ยวชาญทักษะต่างๆ Reskill, Upskillให้กับสายสนับสนุน รวมทั้งควรกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จระดับแผน กำหนดโครงการเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ การกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง